вашитѣ по старому свояци, се показвате страшно не благодарни. Ний
колко за вас не само гласъть си туне раздавахме, но и привъртахме се за
вас давали и кръвтували, и кръвта ни се пролива за Вашата облага,
ви без да нас и без вини питате барим, кръжите ни главитѣ, каквато вашитѣ отъзи так от вас,
колко едно врѣме се казвахме Еничари, а подирѣ башибозуци, колите на,
порите на, свчете на, разсичате на, турѣте на в'вртла вода и какви не
подправи, варите на, печете на, бодете на със набодки или вилушки и пан-
терули, разкъсвате на и сначкате на с'остритѣ си зъби, погребвате
ни в'градинѣ си търбух; наша та сълзта ви храни, тъй искате Ви;
Да мрем ние, да живеете и да се Гостите Ви; то най не е справедливо,
ама таквоз трѣдорѣдѣвленье то, ни слѣвствие то на трѣгрѣшенье то
на нашитѣ родоначалник.

Както и да е, ние можем да се сматряме, като мѣченици за чо-
вѣщината. Разумѣва се, това го казвам не че искаме да ни въздиг-
нете паметници, ами да бихме се свѣстили поне та да се сиисляте
по'ткога за нашето положенье, и да ни не хлъзкате и кълкате тъй
трѣзрително и без никаква участи вострили да порѣчвахте барим на отъ-
зи ваширазмирни исчадия, дѣто се случи, като ни срѣщате, да ни неза-
мѣрнете с'камѣнъ тъй немилосърдно. Ама каквидѣца вѣдите и отхра-
нвате я, хубави чаткъчета; ама нека ви ся живи.

Вие Господиновци ни укоряватe, че много обичаме да се трѣпи-
раме, да се караме и да се чокаме помежду си и често се бием за
без нищо ли; то си е така най, ама так не е до сущ за без нищо; ние
знаем защо се бием; защото сме много почестолюбиви от вас. На
истина че щом се срещнѣте от нас двойца, или да ги пустнете нарочно
един срѣщу други; то без да имаме нѣкоя причина за враждини
помежду си, натерим се, наскочим се, втущаме един врѣз други та